

Oleksin, lir., Oleksin

O l e k s i n /dek. Liw/

dlw

I

W marcu 1540 występuje w Krakowie w otoczeniu nowego biskupa poznańskiego Sebastiana Branickiego "pleban" raczej kapelan oleksiński Stanisław Kochanowski. Stał więc tam już wtenczas nowo wybudowany kościół. Kanoniczna erekcja jego dokonała się w r. 1547/48. Dnia 4 VII 1547 stanął przed biskupem Aleksy Bojemski /h. Korab/, właściciel dóbr Bojmie i prosił o erekcję kościoła parafialnego we wsi Oleksin /nazwa od imienia Aleksy/ i włączenie do nowej parafii oprócz Oleksina także Bojmia i 16 innych, wszystkich rzekomo świeżo osadzonych

./.

i do żadnej parafii rzekomo nieprzypisanych. Na uposażenie plebanii przeznaczył cały las Zelżynką /Zelszinkanth/ nad rzeką Kostrzyn, który miał być wykarczowany. Bojmie i niektóre inne miejscowości znane są z akt XV wieku, nie były więc nowo założonymi wsiami. Zastanawia również twierdzenie, jakoby lokowane na obszarach leśnych dóbr Bojmie nowe osady nie należały do żadnej parafii. Dekret erekcji kościoła parafialnego w Oleksinie pod tytułem św. Aleksego, Benedykta i Jadwigi wydał biskup Benedykt Izdbieński 20 VII 1547 r. w Łaskarzewie, przypisał Nowacki, Dzieje II, s. 546 c.d.II

mu wspomniane wsie i uposażenie, nadał patronat właścicielom dóbr Oleksin i Bojmie i instytuował na plebanię psalterzystę katedralnego Andrzeja Żukowskiego. Przywilej erekcyjny wystawił biskup 28 XI 1547 w Poznaniu, w którym darował plebanii dziesięciny z nowizn wsi Oleksin, Żdzar, Ryczyca, Zawada i Podrudze i włączył do parafii 21 wsi. Kapituła poznańska zgodziła się 18 XI 1547 na erekcję kościoła i darowiznę dziesięciny biskupiej z 40 łanów, wznowiła uchwałę 30 VI 1548, dodając wyjęcie wsi i folwarku Bojmie z parafii Grębków, zastrzegając jednak Grębkowskiej nadal dziesięcinę kmiecią z Bojmia.

./.

Ze zmianami powyższymi wydał biskup 3 VII 1548 ostateczny, nieco zmieniony przywilej erekcyjny, dodając tu plebanii także dziesięcinę z Zawady i młyna Jagielka. W rejestrze poborowym z r. 1563 podano pod parafią Oleksin tylko 8 wsi, pominięto wsie szlachty zagrodowej, a niektóre wymieniono pod innymi parafiami.

Nowacki, Dzieje II, s.546.

Paw. Liw. / Oleksin

Alexino

(1524)

Anna de Georgii de antiqua Rodno, ux. Marii Surzeykowski
de Bronthyn. porcionem
super bonis Magna Rodno,

G. et Godrysko (per
patrem et Jac. Rodzyensky can. plac. patronum /
in t. cyern. Petro Ostrowsky comitatus

M. 35, 242.

Paw. Lw. / Aleksin

Alexino

(1524)

Babare sive Georgii de Magna Rodno, ux. Felislai de Yemyatny.
pouione post Patruum Jac. Roduzensky can. p[ro]c. in

Bois^{is} Baranara, O.

Vyelynyer in dist. Neriei.

et post
nata in

Bois Magna Rodno, O. et

Grodnytsko,

Petro sive Jo^{is} Ostrowsky
vendit

Mk. 39. 261^v

Lw

Olexin

(r. 1547 ; r. 1603)

Wies założ w pierwszej połowie 16 w. przez Alexego
Bojemskiego h. Korab; [tenże] założył kosc. par. (X)
p. t. N. M. P. i ś. Alexego ^{uposaż. go rolnami} wyznawcy - Ewekeja w r. 1547
Uposaż: dziesięc. ze wsi Skroda, Rycica, Zawady,
Zdwarz i O. Nadto 10 poddanych z dom. i ogrodami
Szkoła z uposaż. w dziesięc. wyciecznej folwalcznej ze wsi
Skroda i ~~we~~ wsi (z folw. i od chłopów) Rietka ⁽²¹⁶⁾
(det. Lw. 1547) Opiskowski

x) Wiz. Gosl. z r. 1603 powiada, że go poświęcił
w r. 1562 bisk. enneński. Ewekya tego kosc. znaj-
duje się w księdze biskupiej od r. 1546-1550
= kt. z 2 dat poświęc^a j. prawdziwą, niewiēm⁼

Olexyno

(1561)

decanotus dyvensis

R P 3 121